

[Ragnhild Andersen.]

lukkende ændringer, der vil blive en følge af ændringerne i folkeforsikringslovgivningen. Vi er helt på det rene med, at enkepensionsloven må ændres i overensstemmelse med det, der kommer ud af folkeforsikringslovforslaget.

Der kunne naturligvis være anledning til at rejse andre spørgsmål angående enkepensionsloven, men det skal jeg lade ligge til en senere lejlighed.

Sammenfaldet vil jeg om folkeforsikringslovforslaget sige, at min gruppe ser med velvilje på de foreslåede forbedringer angående tilgangsalder, zonegrænser, lompepenge og rådighedsbeløb, men at vi ikke kan anse dem for at være tilstrækkelige. Der må mere til, sådan som vi selv har foreslået det i lovforslags form. Vi kan ikke bifalde den foreslåede afvikling af ventetilæggenes forhøjelse og ønsker andre ændringer, hvad fradragsreglerne angår. Nogle af de foreslåede ændringer til § 41 har vi sympati for, andre ikke — det har jeg allerede motiveret.

Da vi ikke får lejlighed til at komme med i udvalget, har jeg været nødt til her i tinget at fremdrage alle vore ønsker og synspunkter og optage mere af tingets tid, end jeg egentlig havde lyst til, fordi jeg ved, at alle er mere eller mindre trætte efter denne dag.

Den kommunistiske gruppe opfordrer udvalget og ministeren til at forbedre det fremsatte lovforslag på de af os nævnte områder, således at denne lovgivning kan blive et virkelig bidrag til sikring af den betryggende folke- og invalidepension, man lovede vore ældre og invaliderne ved folkepensionens indførelse.

Baunsgaard: Det foreliggende lovforslag om ændring i folkeforsikringsloven indeholder et afsnit, som jeg har beskæftiget mig noget med i årenes løb og også til tider har måttet besvare tingets medlemmer med, nemlig spørgsmålet om den stilling, privatpensionisterne har i forhold til anden formueindtægt både skattemæssigt og i relation til folkepensionen. Idet jeg takker regeringen for det foreliggende forslag om ændring i folkeforsikringsloven, kunne jeg have lyst til at gøre en række bemærkninger, men da jeg — med anvendelse af titlen på et

skuespil, der opføres på det kgl. teater i øjeblikket — må formode, at tingets medlemmer vil være enige med mig i, at den korte dag er lang nok, skal jeg indskrænke mig til nogle ganske få bemærkninger.

Hvis der skal være nogen rimelighed i pensionsopsparing, må reglerne både skattemæssigt og i relation til folkepensionen være sådan, at der er ligestilling imellem de forskellige opsparingsformer. Det er efter det foreliggende forslag klart, at der ikke er denne ligestilling, og jeg er glad for, at regeringen har erkendt, at der her har bestået en urimelighed, og nu har fremsat forslag for at bøde på dette forhold.

Tilbage er den skattemæssige side af sagen, som ikke er med i dette lovforslag, og selv om det skattemæssige hører under den højtærede finansminister, ville jeg sætte pris på, om den højtærede socialminister her kunne bekræfte, at det udvalg, der er nedsat til behandling af problemet omkring selvpensionisternes stilling, fortsat arbejder med den manglende del af problemkomplekset omkring den skattemæssige side af sagen.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at forskelsbehandlingen over for selvpensionister med hensyn til folkepensionen, den urimelige stilling, de derigennem har haft, ikke til fulde bliver ophævet, således som forslaget nu fremtræder. Beregningsgrundlaget er teknisk set meget indviklet, men det står i hvert fald fast, at der er en forskel tilbage. Jeg kan være fuldstændig enig med det ærede medlem hr. Asger Jensen, når han siger, at det skal kunne betale sig at spare op enten gennem almindelig formueopsparing eller gennem livsforsikring, men jeg må svare det ærede medlem, at med den stilling, privatpensionisterne nu får, vil det stadig kunne betale sig, endda særdeles godt, at spare op gennem de opsparingsformer, det ærede medlem nævnedes. Men der er stadig ting tilbage at rette. Det er vanskeligt for mig at se, hvor meget de eventuelle ændringer beløbsmæssigt vil andrage. Jeg har på fornemmelsen; at det vil vise sig at være et meget lille beløb, målt med den store helhed, der herefter resterer, og jeg vil derfor udtale ønsket om, at man i udvalget kan nå til enighed om at tage den sidste ende med. Dette gælder dog kun, når det drejer sig om den almindelige folkeforsikring, for der er jo